

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم کیفیت زندگی در پیاده روی اربعین در مسیر نجف به کربلا

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیرحسین ابراهیمی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد برنامه ریزی منطقه ای دانشگاه علم و صنعت ایران

محمد صالح شکوهی بیدهندی - دکترای شهرسازی و استادیار دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

کیفیت زندگی در واقع مفهومی چندبعدی و پیچیده است که از سوی متفکران علوم شهری و سایر اندیشمندان علوم مختلف مطرح شده و مورد پژوهش قرار گرفته است که منظور از مفهوم کیفیت زندگی در مطالعات پیشین عموماً کمی است و بیشتر نظرات و مدلها درباره شاخص های کمی تحقیق کرده اند و از ارزش های محلی، دینی و باورهای اجتماعی غافل بوده اند. برخی تحقیقات هم که به طور مختصری به ارزش های مورد تایید جامعه اشاره داشته اند، در روش ارزیابی و سنجش آنها با مشکلاتی روبرو بوده اند. در نتیجه به نظر می رسد یک خلاء در زمینه ی سنجش بر اساس ارزش های ذهنی مسلمانان وجود دارد که مورد توجه این مقاله است. این مطالعه سعی می کند با مرور ادبیات جهانی موجود در زمینه کیفیت زندگی و شاخص های مدنظر آنها، به بررسی کیفیت زندگی در بعد منطقه ای و با تاکید بر شاخص های ذهنی و از توصیفی و طریق مطابقت با شرایط موجود بپردازد. از جهتی این محور در سالیان اخیر با توجه به حجم تردد زائرین خصوصاً در ایام اربعین، اهمیت بالایی را دارا می باشد و از جهت دیگر بیشتر افرادی که از این مسیر عبور می کنند فارغ از کمبودها، سختی ها و مشکلاتی که در مسیر وجود دارد، داوطلبانه و با اشتیاق از این مسیر استفاده می کنند و اکثراً به صورت پیاده هستند. هر ساله با توجه به کمبودها و نواقص موجود به تعداد افراد این مسیر خصوصاً در ایام منتهی به اربعین حسینی افزوده شده و بر شکوه این رخداد می افزاید. به نظر میرسد این افراد با اطلاع از مشکلات موجود در این مسیر با تمام وجود و رضایت قلبی مشکلات را به جان خریده و پای در این مسیر می گذارند. از این رو این پرسش مطرح می شود آیا میان دستگاه ارزیابی کیفیت زندگی در ذهن زائران محور نجف-کربلا در ایام اربعین و مجموعه معیارهای غربی کیفیت زندگی (که عمدتاً عینی هستند) تفاوتی وجود دارد به منظور پاسخ به این سوالات بررسی کیفیت های موجود در این مسیر از نظر زائران مورد مطالعه قرار گرفته است. این کیفیت ها مردم را از نقاط مختلف جهان با فرهنگ ها، نژاد و قومیت های مختلف گرد هم میآورد و آنها را به یک گروه، به مثابه یک پیکره واحد، که از این مسیر عبور می کنند، تبدیل می کند. بنظر می رسد مادیات در این مسیر رنگ باخته و معنویات بر تمام فضای مسیر حاکم است. یافته های مطالعه نشان میدهد که که علیرغم وجود مشکلات بسیاری که در مسیر وجود دارد و با توجه به مدل های سنجش کیفیت زندگی، نمی بایست مورد استقبال قرار می گرفت، اما عاملی دیگر علاوه بر عوامل ذکر شده در ادبیات جهانی، باعث استقبال بی نظیر از این مسیر شده، استقبالی که سال به سال افزون تر می شود. این پژوهش نشان میدهد که سنجش کیفیت زندگی در اذهان زائران بسیار بیشتر از چارچوب های سنجش کیفیت زندگی که توسط غربیان ارائه شده، مبتنی بر شاخص های ذهنی نظیر احساس وحدت اجتماعی، اثر نیت الهی بر ادراک فضا، احساس آرامش ناشی از عبادت و نیز شادی حاصل از کنش سیاسی- اجتماعی است.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، اربعین، مسیر نجف به کربلا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1028542>

